

Pauli andra bref till tessalonikerna.

1 Kapitlet.

Efter sin vanliga hälsning, v. 1, berömmar aposteln tessalonikernas tro, kärlek och fålamod under deras kors och förföljelse, v. 3. Och tröstar dem med Kristi härliga tillkommelse till den yttersta domen, då de skola få ro, men deras förföljare evigt fördärf, v. 5. Önskar så, att Gud må fullborda det goda verk, som han i dem hade begynt, v. 11.

Paulus och Silvanus och Timoteus¹ till tessalonikernas församling i Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus. ¹ 1 Tess. 1: 1.

2. Nåd vare med eder och frid af Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus¹.

¹ Rom. 1: 7. 1 Kor. 1: 3. 1 Petr. 1: 2.

3. Vi äro pliktiga att alltid tacka Gud för eder¹, käre bröder, såsom tillbörligt är, därför att eder tro storligen tillväxer, och den inbördes kärleken hos hvar och en af eder alla öfverflödar²,

¹ Fil. 1: 3. Kol. 1: 3. 1 Tess. 1: 2.
² Ef. 1: 15.

4. så att vi själfva berömma¹ oss i Guds församlingar af edert tålmod och eder tro under alla edra förföljelser och bedröfvelser, som I uthärdar,

¹ 2 Kor. 7: 14, kap. 9: 2. 1 Tess. 2: 14.

5. såsom ett bevis på Guds rättvisa dom¹, att I skolen aktas värdiga Guds rike, för hvilket I ock lidend²,

¹ Fil. 1: 28. ² 1 Tess. 2: 14.

6. om det annars är rättvist inför Gud att gifva dem bedröfvelse igen, som bedröfvat eder¹,

¹ Sak. 2: 8.

7. men eder, som bedröfvens, hugnad med oss, då Herren Jesus varder uppenbar från himmelen med sin makts änglar¹

¹ 1 Tess. 4: 16.

8. och med eldslåga för att hämnas på dem som icke känna Gud, och på dem som icke äro lydiga vår Herres, Jesu Kristi, evangelium¹,

¹ Rom. 2: 8. 2 Petr. 3: 7.

9. hvilka skola få sitt straff i ett evigt fördärf, borta ifrån Herrens ansikte och hans makts härlighet¹,

¹ Es. 2: 19.

10. då han kommer¹ för att på den dagen förhärligas i sina heliga och visa sig underbar i alla dem som tro; ty vårt vittnesbörd till eder hafven I trott.

¹ Ap. G. 1: 11. 1 Tess. 1: 10. Upp. 1: 7.

11. Fördenskull bedja vi ock alltid för eder, att vår Gud må akta eder värdiga denna kallelse och med kraft

fullborda i eder allt godhetens uppsåt och trons verk;

12. på det att vår Herres, Jesu Kristi, namn må varda förhärligadt uti eder och I uti honom, efter vår Guds och Herrens, Jesu Kristi, nåd.

2 Kapitlet.

Aposteln förmanar dem att icke låta förföra sig af dem som föregåfvo, att den yttersta dagen nu skulle vara för handen, v. 1. Ty Herrens dag skulle icke komma, förrän Antikrist med sin lögn och förförelse hade kommit och blifvit uppenbar, v. 3. Sedan tackar han Gud, som hade utvalt dem till salighet genom tron på Kristus, v. 13. Förmanar dem till ståndaktighet, v. 15. Och beder, att Gud må styrka dem i all sanning och i ett heligt lefverne intill änden, v. 16.

Men vi bedja eder, käre bröder, i fråga om vår Herres, Jesu Kristi, tillkommelse och huru vi skola församlas till honom,

2. att I icke så hastigt låten eder rubbas¹ ifrån besinningen och förskräckas — vare sig genom någon ande² eller genom något ord eller något bref, såsom vore det sändt ifrån oss — som om Kristi dag vore för handen.

¹ Jer. 29: 8. Matt. 24: 4. Ef. 5: 6. Kol. 2: 18. ² 1 Joh. 4: 1.

3. Låten ingen bedraga eder på något sätt. Ty först¹ måste affallet ske², och syndens människa³, fördärfvets son, varda uppenbar,

¹ Matt. 24: 23. ² 1 Tim. 4: 1. ³ 1 Joh. 2: 18.

4. hvilken är en motståndare och upphäfver sig öfver allt, som kallas gud eller heligt, så att han sätter sig i Guds tempel såsom en gud och föregifver sig vara gud¹.

¹ Dan. 11: 36.

5. Minnens I icke, att jag sade eder detta, då jag ännu var hos eder?

6. Och hvad det är som ännu hindrar, så att han först i sinom tid kan varda uppenbar, veten I.

7. Ty redan verkar laglöshetens bemlighet¹; allenast måste den, som nu hindrar, skaffas ur vägen.

¹ Ap. G. 20: 29.

8. Sedan skall den Laglöse varda uppenbar, och honom skall Herren dräpa med sin muns anda¹ och tillintetgöra genom sin tillkommelse uppenbarelse.

¹ Job 4: 9. Es. 11: 4. Upp. 19: 13, 15, 20, 21.

9. honom, hvilkens tillkommelse sker efter Satans verkan¹, med lögnens hela kraft och tecken och under²

¹ Joh. 8: 41. 2 Kor. 4: 4. Ef. 2: 2. ² 5 Mos.

13: 1. Matt. 24: 24. Upp. 13: 13.

10. och med allt orättfärdighetens bedrägeri bland dem som varda förtappade¹, därför att de icke anammade kärleken till sanningen, så att de kunde varda frälsta.

¹ 2 Kor. 4: 3. Upp. 9: 4, kap. 13: 8.

11. Fördenskull skall Gud sända öfver dem villfarelsens makt¹, så att de skola tro lögnen, ¹ Rom. 1: 24.

12. på det att de skola varda dömda, alla de som icke hafva trott sanningen, utan hafva haft lust till orättfärdigheten.

13. Men vi äro pliktiga att alltid tacka Gud för eder¹, käre bröder, I af Herren älskade², därför att Gud ifrån begynnelsen hafver utvalt eder till frälsning, genom Andens helgelse och tro på sanningen.

¹ 2 Tess. 1: 3. ² 1 Tess. 1: 4.

14. Härtill hafver han ock kallat

eder genom vårt evangelium, för att I skolen varda delaktiga af vår Herres, Jesu Kristi, härlighet.

15. Så stån nu, käre bröder, fasta och hållen eder vid den undervisning, som I hafven mottagit, ehvad det är skedt genom vårt tal eller genom vårt bref¹.

¹ 2 Tess. 3: 6.

16. Men vår Herre Jesus Kristus själf och Gud, vår Fader, som hafver älskat oss och i nåd gifvit oss en evig hugsvalelse och ett godt hopp.

17. han hugsvale edra hjärtan och styrke eder uti allt det godt är, både i ord och gärning.

3 Kapitlet.

Vidare förmanar han dem att bedja för honom och hans medarbetare, att Guds ord måtte hafva framgång, v. 1. Att fly dem som lefva oskickligt, v. 6. Icke älska lättja, utan nära sig ärligen med sitt arbete, v. 8. Och att skilja sig ifrån dem som äro olydiga mot Guds ord, v. 14. Slutar så med en god önskan, v. 16.

Ytterligare, käre bröder, bedjen för oss, att Herrens ord må hafva framgång¹ och varda prisadt hos andra, såsom hos eder,

¹ Ef. 6: 18, 19. Kol. 4: 3.

2. och att vi må varda frälsta ifrån vanartiga och onda människor¹. Ty tron är icke hvar mans².

¹ Rom. 15: 30, 31. ² Joh. 6: 44.

3. Men Herren är trofast¹, och han skall styrka eder² och bevara eder för det onda³.

¹ 1 Kor. 1: 9, ² kap. 10: 13. 1 Tess. 5: 24.

³ Joh. 17: 15.

4. Och vi hafva den tillförsikten till eder¹ i Herren, att I både nu gören och skolen göra hvad vi bjuda eder.

¹ 2 Kor. 7: 16.

5. Och Herren styre edra hjärtan till Guds kärlek och till Kristi tålamod.

6. Men vi bjuda eder, käre bröder, i var Herres, Jesu Kristi, namn, att I dragen eder ifrån¹ hvar broder, som vandrar oskickligt och icke efter den lära, som han hafver fått af oss.

¹ 1 Kor. 5: 11, 13. 1 Tess. 5: 14. Tit. 3: 10.
2 Joh. v. 10.

7. I veten ju själfva, huru I skolen efterfölja oss¹. Ty vi beledde oss icke oskickligt ibland eder²,

¹ 1 Kor. 11: 1. 1 Tess. 1: 6, ² kap. 2: 10.

8. icke heller åto vi någons bröd för intet, utan under arbete och möda¹, natt och dag arbetande för att icke vara någon af eder till tunga².

¹ Ap. G. 18: 3, kap. 20: 34. 1 Kor. 4: 12.
² 2 Kor. 11: 9, kap. 12: 13. 1 Tess. 2: 9.

9. Icke därföre att vi icke hade rätt därtill¹, men vi ville gifva eder ett föredöme, för att I skullen efterfölja oss².

¹ Matt. 10: 10. 1 Kor. 9: 4 f. 1 Tim. 5: 18.
² 1 Kor. 4: 16, kap. 11: 1. 1 Tess. 1: 6, kap. 2: 7, 10. Fil. 3: 17.

10. Redan då vi voro hos eder, gäfvono vi ju eder det budet: om någon icke vill arbeta, så skall han icke heller äta¹.

¹ 1 Mos. 3: 19.

11. Ty vi höra, att somliga ibland eder vandra oskickligt och arbeta icke, utan drifva omkring fäfånga.

12. Sådana bjuda och förmana vi genom vår Herre Jesus Kristus, att de arbeta i stillhet och äta sitt eget bröd¹.

¹ Ef. 4: 28. 1 Tess. 4: 11.

13. Och I, käre bröder, förtröttnes icke att göra det godt ära¹.

¹ Gal. 6: 9.

14. Men om någon icke lyder vårt ord i brevet, så tagen märke på den mannen, och hafven ingen umgängelse med honom¹, på det att han må blygas.

¹ Matt. 18: 17. 1 Kor. 5: 9.

15. Dock, hallen honom icke för en ovän, utan förmanen honom sasom en broder.

16. Men fridens Herre själf gifve eder frid alltid och i allehanda matto. Herren vare med eder alla¹.

¹ Rom. 15: 33, kap. 16: 20. 1 Kor. 14: 33.

2 Kor. 13: 11. Fil. 4: 9. 1 Tess. 5: 23.

17. Hälsningen med min, Pauli, hand¹, hvilket är ett kännetecken i alla mina bref; så skrifver jag.

¹ 1 Kor. 16: 21. Kol. 4: 18.

18. Var Herres, Jesu Kristi, nad vare med eder alla. Amen.